

Duhovna filozofija

NEBESKA PJESMA

Duh se nikad nije rodio

I nikad neće prestati.

Prije njega vrijeme nije postojalo,

Kraj i početak su samo sni.

Neroden, besmrtan i nepromjenljiv

Ostaje Duh zauvijek,

Smrt ga uopće ne dotiče,

Iako njegova kuća izgleda mrtva.

- «Song Celestial» Nebeska pjesma od Edwin Arnolda

Kad je učenik spreman javlja se Učitelj. Taj te Učitelj čeka već na pragu Staze... a jedan od Majstora uzima u zaštitu. On te već pozna, vidi tvoja naprezanja, upravlja tvojim koracima, vodi te u situacije ljepše za tvoj razvoj, čuva te i bdije nad tobom poput majke. Staza izgleda osamljena i tamna, ali Prijatelj je blizu. Tvoja osamljenost na stazi je samo prividna. Učitelj je uvijek spreman, iako Ga ti ne vidiš. On bdije nad svakim tvojim korakom. Čim stupiš na stazu, brzo ćeš osjetiti upliv njegove zaštite. Tvoj život koji je do sada bio miran i jednoličan, početak će se mijenjati. Dobre i loše okolnosti naizmjenice će se redati sve brže i brže. Periodi napornog rada mijenjati će se sa periodima gluhima i pustima. Zatim će nastupiti opet tjedni i mjeseci ogromnih obaveza, koje obični čovjek ne bi mogao savladati. Te brze i naizmjenične bure i zatišja šalje ti Učitelj, da bi se ti uvjerio o prolaznosti svih zemaljskih stvari. Sve što samo poželiš, imat ćeš, ali ne onda kad to Ti želiš, već istom onda kada to prestaneš željeti, kako bi upoznao, da vrijednost ne leži u njima samima, već samo u tvojoj želji. Osobe i stvari tebi najmilije, napuštati će te baš onda kada budeš mislio da si siguran i da ih pobjeđuješ. U tim momentima pričiniti će ti se ta osamljenost i pustoš nadljudskom i neizdrživom, ali sjeti se, da u tim momentima Učitelj najbliže je tebi. Ta ti si odlučio sam žrtvovati sve i odreći se svega, da bi mogao stupiti na stazu i slijediti stope ONOGA, koji nije imao ni glavu gdje skloniti. To su sredstva, koja vode do Praga Staze. Nije dakle nikakvo čudo što i za tog Praga nailaziš na tako malo ljudi. Za njih je to još preteško, odreći se svega. Zato je tamo tako pusto i prazno, ali samo privremeno, momentalno, jer si i ti sam "taman". Kasnije će se ta staza rasvijetliti. Onda će biti svijetlo na tvom putu, jer ćeš i ti sam postati Svijetlom. Tamo nema sunca kao ovdje na Zemlji. Tamo svatko mora sam biti sunce. (Tekst iz knjige: Radža joga: Geoffrey Hodson 1 str.)

MAJSTORI MUDROSTI

Kada ljudska bića završe svoj čovječji razvitak i dosegnu savršenstvo, znanje i iskustvo koje čovjek uopće može doseći u našem sunčanom sustavu tada ih zovemo Majstori ili Učitelji. Oni su postigli ono što kršćani zovu "spasenje" ili što Brahmani i Budiste zovu "oslobođenje". Ova velika bića čine jedno BRATSTVO, oni su članovi jedne duhovne HIJERARHIJE, koja vlada svijetom, te upravlja i unapređuje razvitak čovječanstva. Oni sami nazivaju se starijom braćom ljudi, te se dobrovoljno inkarniraju u ljudskim tijelima, tvoreći tako vezu između ljudskih i nadljudskih bića. Onima koji su ispunili stanovite uvjete, oni dozvoljavaju da postanu njihovi učenici u svrhu ubrzanja njihovog razvitka. Tada ih osposobe da mogu ući u veliko BRATSTVO i sudjelovati kod izvršavanja njegove velike i blagotvorne zadaće. U izvjesnim epohama povijesti čovječanstva, u teškim krizama, u prelaznim periodima između dva različita oblika civilizacije, članovi okultne HIJERARHIJE, majstori ili čak još i viša bića pojavljuju se među ljudima. Premda utjelovljeni oni obično žive povučeno na samotnim mjestima, daleko od ljudske vreve kako bi mogli nesmetano izvršavati svoje uzvišeno djelo, što im ne bi bilo moguće u buci i nemiru svijeta. Ove adepte poznaje sav istok pod imenom mahatme tj. velike duše, rišiji, arhati. U zapadnim zemljama o njima

govori srednjovjekovna predaja kao o vitezovima svetoga Grala, a u kršćanskom ritualu postoji sjećanje na njih u oznaci: općinstvo svetih. Način kojim se čovjek se može vinuti do stanja u kojem je sposoban osjetiti prisutnost Majstora su:

*čistoća misli i života,
potpuna predanost Bogu i čovječanstvu,
te ustrajni rad i postojanom željom.*

Neke individue su već došle do Majstora i postale njihovi učenici, a to može svaki čovjek jer je put svakome otvoren. Danas još uvijek vrijedi poznata biblijska izreka: "Uska su vrata i težak je put koji vodi ka životu i malo ih je koji će ga naći". Velikim Učiteljima treba učenika, koji žive u svijetu i koji će poći među ljude, da po njihovim uputama ublažuju boli i donose znanje onima, koji ga trebaju. No mnogo je zvanih a malo odabranih.

(Teozofija i teozofsko društvo)

PUT UČENIKA

Čestit život, otvoreni duh, čisto srce, bistar um, jasno shvaćanje duhovnih pojmova, osjećaj bratstva za sve, jednaka pripravnost na davanje i primanje savjeta i pouka, hrabro podnašanje osobnih boli, neustrašiva afirmacija vlastitih nazora, srčano branjenje nepravedno napadnutih, pogled postojano uzdignut idealu napretka i savršenstva kako to Sveta Znanost uči, to su eto zlatne stepenice po kojima se učenik uspinje u hram BOŽANSKE MUDROSTI.

(Teozofija i teozofsko društvo)

BRATSTVO

Svi smo mi jedan život, svi smo mi jedna ljubav. Siromašni i bogati, slabi i jaki, svi smo mi jedno čovječanstvo, zajedno padamo ili se uzdižemo. Nemojte misliti da ćete si osigurati sretan i miran život ako se povučete u svoj bogat i sretan dom i zatvorite vrata bijednima i nevoljnima. Toliko dugo dok i samo još jedan čovjek, bio to muškarac, žena ili dijete, živi u bijedi i stradanju, toliko dugo neće biti mira na Zemlji. Postoji samo jedan život, a taj je isto tako njihov kao i naš. Zato ako nastojimo ublažiti stradanje čovječanstva i zaštititi slabe i bijedne, možemo se nadati da ćemo biti ubrojani među suradnike prirode i uvršteni u veliku vojsku spasitelja svijeta te će nas Bog i Veliki Učitelji prihvatiti kao svoje oruđe u izvršenju onoga, što je u fizičkome svijetu ne samo naša prava zadaća, nego - ako ju znamo shvatiti - i naše najveće veselje i najuzvišenija nagrada. (Teozofija i teozofsko društvo)

INICIJACIJE

Inicijacija jest postupak ulaska u više stanje svijesti. To je proces saznanja i postojanja. Inicijacija je stalan postupak prosvjetljenja i stalno nastojanje prema cilju.

Put inicijacije počinje kada sin okrene svoje lice prema domu. To je početak puta svjesne evolucije u kojoj on stalno dolazi sve bliže svojoj vlastitoj suštini, gradeći bolje nosioce svaki puta kada poduzme slijedeću inicijaciju.

Prvih pet inicijacija spomenuto je alegorički u mnogim religijama. U budizmu one se zovu:

1. Rastanak s domom
2. Ulazak u rijeku (ili struju)
3. Prosvjetljenje
4. Veliko odricanje
5. Nirvana

U kršćanskoj književnosti one su poznate kao:

1. Rođenje u Betlehemu
2. Krštenje

3. Preobraženje
4. Smrt i Uskrsnuće
5. Uzašašće

Prva inicijacija

Kad je učenik primljen u Veliko Bijelo Bratstvo; počinje novi život - "kao dijete" - u njega ulazi život Kristov, a ova inicijacija korespondira rođenju u Betlehemu.

Druga inicijacija

Druga inicijacija se odigrava na mentalnoj nizini. Učenik mora steći moć da slobodno funkcionira u mentalnom tijelu. Ova inicijacija daje ključ znanja a mana joj je gordost. Ona odgovara ulasku u rijeku ili krštenju Duhom Svetim i Ognjem.

Treća inicijacija

Nakon treće inicijacije, čovjek više nema želju da se reinkarnira pa on stiče četvrtu inicijaciju u istoj inkarnaciji.

Treću inicijaciju simbolizira Kristovo Preobraženje: osobnost izbija svom snagom; inicijant se oslobađa uživanja čulima, gnjeva, mržnje; savršena ljubav tjera svekoliki strah.

Četvrta inicijacija

Inicijant prolazi kroz mističnu smrt i uskrsnuće. Umire njegova vezanost za ovozemaljsko i on nema više obavezu da se reinkarnira u fizičkom tijelu niti da slijedi cikluse rođenja i smrti. U ovoj inicijaciji srčano središte se potpuno rascvjetava i najmoćnija energija koja se izliva od inicijanta, jest njegova ljubav, sućut spram svih živih bića te ga ta ljubav poziva "dati sve i ne očekivati ništa".

Peta inicijacija

Kad stekne petu inicijaciju čovjek postaje majstor, adept, nadčovjek te prolazi kroz sva iskustva kroz koja ljudi moraju proći. Njihova volja je kozmička volja. Čovjek prima svjetlost nirvane.

Adept je dostigao nivo treće manifestacije Logosa. U kršćanskom simbolizmu stanje adepta predstavlja uspon i silazak Svetoga Duha.

Iako je iznad čovjeka, adept se može vratiti da bi podučavao. Kad se uspinje on se stapa sa Svetim Duhom i potom prenosi svoja znanja na učenika. On trenutno vlada svim potrebnim moćima i poistovjećuje se sa zadatkom koji pred njim stoji a fizičko tijelo za njega je samo sredstvo kontaktiranja na fizičkom planu.

Majstori raspolažu mnogim načinima da pomognu ljudima. Oni emitiraju misli visoke intelektualnosti i svojim učenicima ukazuju na zadatke koje trebaju izvršiti.

Svaki adept je zadužen za jedno područje određene zemlje i nadgledava evoluciju u svim njenim formama. On upravlja anđelima, duhovima prirode, životinjama, biljkama, mineralima i ljudima.

Nakon pete inicijacije otvara se sedam velikih puteva više evolucije kojom inicijant po svojoj slobodnoj volji može krenuti:

Ovladati sveznanjem i svemoći da bi se postigla Božja inkarnacija

Započeti nama nepoznati oblik duhovnog razvoja

Postati dio duhovnih bića u kojima prebivaju snage Logosa i slijediti njihovu misiju

Postati član Duhovne Hijerarhije koja upravlja svijetom

Prijeći u sljedeći lanac

Postati dio slavne evolucije anđela
Posvetiti se službi Logosa u području solarnog sustava.

Šesta inicijacija

Adept postaje Majstor.

(Reinkarnacija i nadživljavanje duše: Jerome Pietri)

MASONSKO POIMANJE INICIJACIJE

Gornje teozofsko objašnjenje inicijacija može biti pomalo nejasno, pa sam ovdje dodao masonsko poimanje inicijacija sa nekim mojim pojašnjenjima. Ipak i ovaj prikaz je samo djelomičan, ali nadam se da će vam pomoći stvoriti neku predodžbu.

0. PRIMANJE U RED. Element: Zemlja. Čakra: Ajna i Muladhara. Ego je privučen Solarnom Sustavu (Sopstvu).

1. PROČIŠĆENJE. Element: Voda. Čakra: Višudha. Dijete proživljava iskustvo Rođenja. Glavni zadatak ovog stupnja je upoznati sebe, ovladati sobom i pročistiti se. Pod pročišćenjem se podrazumijeva i odbacivanje svega onoga što nas odvraća od puta. Pročišćenje ida nadija je prva faza buđenja kundalinija.

2. POSVEĆENJE. Element: Zrak. Čakra: Anahata. Čovjek proživljava iskustvo života. Zadatak: uravnoteženo razvijanje svojih sposobnosti. Buđenje pingala nadija je druga faza buđenja kundalinija, te učiniti nešto što će ostati i nakon smrti, odgojiti dijete, napisati knjigu...

3. SMRT, DEVOCIJA (Predanost). Element: Vatra. Čakra: Svadištana. On prolazi kroz iskustvo Smrti. Četiri moći sfinge su: znati, htjeti, smjeti i šutjeti, i one čine piramidu - grobnicu Ozirisa. Kada su sva četiri elementa uravnotežena budi se peti element, duh, odnosno budi se kundalini. Kandidat prolazi kroz Dolinu Sjenke Smrti i ustaje iz grobnice grijeha (fizičkog tijela) kako bi sjao poput Zvijezda uvijek i zauvijek. Ovo je prva prava inicijacija u manje misterije, jer svaka posveta pa čak i posveta talismana mora proći prva tri koraka a to su: pročišćenje, posvećenje i inicijacija. Smrt su vrata ka svjesnosti četvrte dimenzije. Smrt predstavlja način božjeg uskrsnuća. Nije stara biljka ta koja se rađa, već njen plod, sin (suptilno tijelo). Sjemenka bubri i umire, a niče klica. Što je to što ostaje nakon smrti? Kontinuitet. Čovjek je u stvari u strahu od smrti, od promjene. Ova inicijacija pomaže da se čovjek oslobodi samoga sebe. Zato se ovaj stupanj zove devocija. Sveti Pavao je rekao: "Svaki dan umirem u Gospodu". Smisao ove inicijacije je umrijeti za ovaj svijet, njen smisao je u odricanju i potpunom nevezivanju te otkrivanju istine koja leži izvan dosega misli i čulnih opažanja. Aktiviranje sušumna nadija je treća faza buđenja kundalinija. Zadatak: ovladati chi-em, suptilnim tijelom i snovima.

4. EGZALTACIJA. Čakra: Ajna (Božje oko na vrhu piramide). On doživljava Svijet s one strane Smrti i božansku ekstazu. Ovaj stupanj predstavlja uskrsnuće, odnosno dizanje kundalinija kroz kralježnicu. Zadatak: Kreirati Astralni Hram i kretati se unutarnjim planovima.

5. UTRNUĆE. Nirvana. Čakra: Sahasrara. Cijela individualnost je upijena u beskonačnost. Čakra je povezana sa Mjesecom i intuicijom. Rimska božica Dijana i indijski bog Šiva imaju Mjesec u kosi.

6. ŽRTVOVANJE. Stupanj Ruže i Križa. Simbol: pelikan krvlju hrani svoje mlade. Inicirani stečeno znanje uči primijeniti u svakodnevnom životu.

7. PROSVJETLJENJE.

KRŠĆANSTVO

"Ja sam PUT, ISTINA i ŽIVOT". Ovo su riječi Isusa Krista i možemo ih smatrati temeljem religije koja je iz njih proizašla.

Svaka vjera ima svoju egzoteričku, tj. vanjsku, i ezoteričku ili unutarnju stranu. Vanjska strana

religijskog naučavanja namijenjena je onima koji su još uvijek na nižim stupnjevima razvoja, kojima religija potiče moralni kodeks, kako bi držali pod kontrolom svoje strasti, nagone i želje. Deset zapovijedi su namijenjene njima.

Onima, koji su malo dublje ušli u sam život, riječ PUT znači jedno duboko stremljenje k sebi, ka svojim višim principima, ka boljem i dubljem razumijevanju samog života, ka Svjetlu koje sjaji u nama nesmanjenim sjajem, samo ga moramo dosegnuti kroz tešku koprenu "maje", kroz oklop nesavršenosti.

Taj PUT je težak i strm, pun opasnosti i zapreka. Da bi došli do Izvora ISTINE, koji je pohranjen u svima nama, potrebno je prijeći cijeli taj PUT uz duboku vjeru da je cilj kojem težimo zaista svet, pravo otkrivenje zbog kojega smo prolazili kroz bezbroj užasa, patnji i boli.

Kako doći do KRISTA u nama, ako ne kroz Kalvariju koju je prošao i ISUS KRIST sam noseći težak teret križa-materije na svojim leđima? Tek kroz krajnju patnju doći ćemo do ISTINE koja je ŽIVOT, doći ćemo do LJUBAVI koja je ISTINA i ŽIVOT.

KRŠĆANSTVO je religija LJUBAVI, dok bi Budizam mogli nazvati religijom MUDROSTI.

"Ljubi svoga bližnjeg kao sebe samog", "Tko tebe kamenom ti njega kruhom", samo su neke pouke iz BIBLIJE koje nam govore o principu LJUBAVI, kao suštinskom u religiji KRISTA.

Zašto LJUBAVI? Zato, jer je to snaga koja nas potiče na djelovanje. To je osnovna pokretačka sila, koja mora biti probuđena u svakome koji želi ići PUTEM KRISTA.

KRIST u nama je onaj Viši Princip LJUBAVI, kojem svi stremimo. Kroz živote i živote pripremamo se da ga otkrijemo u sebi, da se njegovim osvješćenjem uzdignemo iznad neznanja koje je uzrok svih naših patnji i boli.

Život KRISTA otkriva nam taj PUT, a ezoteričko kršćanstvo objavljuje kako ići tim PUTEM.

1. Prva postaja ili stepenica je ROĐENJE KRISTA. Taj simbol rođenja predstavlja rođenje one više, univerzalne LJUBAVI, budičkog principa u nama. To je velika stepenica u razvoju svakog bića, kada u svojim akcijama bira ono dobro, a odbacuje zlo. U njemu se budi glas intuicije koja ga sigurno vodi kroz raznolikosti ŽIVOTA. On postaje skladan u svojoj prirodi i sa cijelom Prirodom, počinje razumijevati ŽIVOT i njegove ZAKONE. Svjetlo LJUBAVI koje duboko zrači iz njegovog srca osvjetljava mu Stazu i sve one koje su sreće na Njoj.
2. Drugi stupanj smatra se KRŠTENJE DUHOM SVETIM ili VOLJOM, koja mu pomaže da svoje nesavršenosti polako nadvlada. Princip LJUBAVI potpomognut VOLJOM podržava ga da kreće Putem sve svjesniji i svjesniji Sebe i svoje uloge koja mu je dodijeljena u Planu, a i sve veće odgovornosti.
3. Treći stupanj simbolizira PREOBRAŽENJE. Njegovo biće svijetli. On postaje kanalom viših snaga i sve više se stapa sa Ego-sviješću. Međutim, još nije savršen. Ima još mnogo otpora u njegovim tijelima koje treba nadvladati da bi Svjetlo DUŠE moglo zasvijetliti punim sjajem.
4. Patnja u Gecemanskom vrtu, RASPEĆE I USKRSNUĆE KRISTA smatra se četvrtim stupnjem kršćanskog PUTA. KRIST je svjestan dolazećih teškoća i patnji, hrabro stupa na PUT KRIŽA (oslobođenja), biva osuđen, odbačen i na kraju razapet. Umire sa riječima na usnama: "Bože, Bože, zašto si me ostavio?" Međutim, u unutarnjem smislu možemo to prevesti zašto ga je uzvisio. Jer za prolazak kroz tako tešku patnju i bol, mora se imati snage, mora se imati veliko srce i veliku dušu da bi ih se moglo izdržati.
5. Ovo veličanstveno iskušenje vodi do petog stupnja, koje dovodi do UZAŠAŠĆA. Tek tada je SIN BOŽJI postao ČOVJEKOM. On se stapa sa DUHOM SVETIM, svojim najunutarnijim

principom, te dotiče vlastiti IZVOR ŽIVOTA, LJUBAVI i MUDROSTI. Stapajući se s Njime kroz Njega se preljeva na svu okolinu. Sve njegove akcije obojene su dobrotom, sućuti, plemenitošću, nježnošću i dubokim razumijevanjem. Snage LJUBAVI i MUDROSTI odašilje za dobrobit svega što postoji i nikada više ne prestaje slušati plač Svijeta.
(teozofski izvori)

Kabala i Stari Zavjet

Kaže se da sveti spisi sadrže tajnu postojanja. Međutim, značenje riječi se ne može shvatiti bez ključa ezoteričnog znanja. Ovo znanje se zove Hokmah Nestorah, Skrivena Mudrost i prenošena je usmeno još od Abrahamovog vremena pa do danas. Ono je obrazac po kome se temelji Biblija. Bez ove usmene podloge, shvaćanje Božanske Namjere, stvaranje Univerzuma i čovjekove svrhe je nemoguće. Znanjem ovih ključeva sve dobiva smisao. Tako povijest Izlaska opisana u Starom Zavjetu je analogna individualnom oslobođanju od okova tijela, predstavljeno Egiptom (Malkut, materijalni svijet). Slijedi psihološka borba u pustinji u nastojanju da se dođe u Obećanu Zemlju duha (Keter, Kozmička svijest). Drugim riječima biblijske priče su prikaz kozmičke i individualne evolucije svijesti svakog pojedinca.

Drevna židovska legenda

Usmena predaja kaže da kada je Adam izbačen iz Edena (Rajskog vrta), Bog je iz sućuti prema njemu poslao Arkandela Raciela, čije ime znači Božje Tajne, da mu da knjigu. Knjiga se zvala Racielova Knjiga i sadržavala je sve tajne postojanja. Pomoću nje Adam je razumio smisao postojanja i kako se dići iz svog palog stanja i ispuniti svoju sudbinu.

Knjiga se prenosila s koljena na koljeno. Adam ju je dao svom sinu Sethu, on ju je dao Enohu, a Enoh Noi. To znanje se prenosilo generacijama Melšizedeku, Abrahamu, Izaku, Jakovu, Leviju a zatim Mojsiju kome je prosvjetljenje došlo kad je ugledao gorući grm. Nakon otkrovenja na Gori Sinaj Mojsije je primio cjelokupnu Toru koju je podučavao Izraelove starješine koji su to znanje prenosili sve do današnjih dana. Kad se Tora u Mojsijevo vrijeme počela zapisivati bila je podijeljena u pisane i usmene zakone. Pisana Tora je postala osnova Biblije. Da bi se Biblija razumjela potrebno je veliko ezoteričko znanje. U njoj je sadržana metafizička shema postojanja i zakonitosti koje vladaju duhovnim razvojem čovječanstva. Ezoteričko znanje se još uvijek prenosi usmeno. Prenosi se od majstora na učenika u različitim oblicima prikladno raznim vremenima i mjestima. Bibliju možemo intepretirati literarno, alegorički, metafizički, alkemijski i mistički. Mistični pristup je sadržan u klasičnom kabalističkom djelu Knjiga Zohar ili u prijevodu "Knjiga Sjaja". Alkemijski pristup Ono što nas najviše zanima to je metafizički pristup koji je nazvan kabala i pomoću koje ćemo pokušati osvijetliti skriveno znanje i poruke sadržane u Bibliji.

Osnovna kabalistička shema

Prema tradiciji u početku je bio samo Bog. Ništa drugo nije postojalo. Kabalisti su Boga vidjeli kao AJIN ili Apsolutno Ništa i AJIN SOF ili Apsolutno Sve. O ovome se malo može reći jer je izvan ljudskog poimanja. Tradicija kaže da je Bog želio biti znan i tako je stvorio Univerzum i čovjeka kao sliku Boga u njemu.

Ovaj proces je simbolički opisan na slijedeći način. U središtu apsolutnog nastao je zvuk i iz te bezdimenzionalne točke Božanstvo je stvorilo sve postojeće. Smatra se da se Božja volja manifestirala u obliku Svjetla i Zvuka u deset stupnjeva od beskonačnog do konačnog. Ovih deset Sefirota mistici još zovu prvobitni čovjek, Adam Kadmon ili Drvo Života.

Prva manifestacija se na hebrejskom zove Acilut ili Svijet Emanacije. To je savršeno i nepromjenjivo carstvo Vječnosti koje prethodi stvaranju. U njemu sve što je stvoreno potencijalno sadrži sve dok božanstvo ne zaželi da se Vječnost ponovo vrati nazad u ništavilo ili će se proces nastaviti sve dok ne bude dovršen u Posljednje Dane kad će se Adam suočiti i ponovo stopiti sa

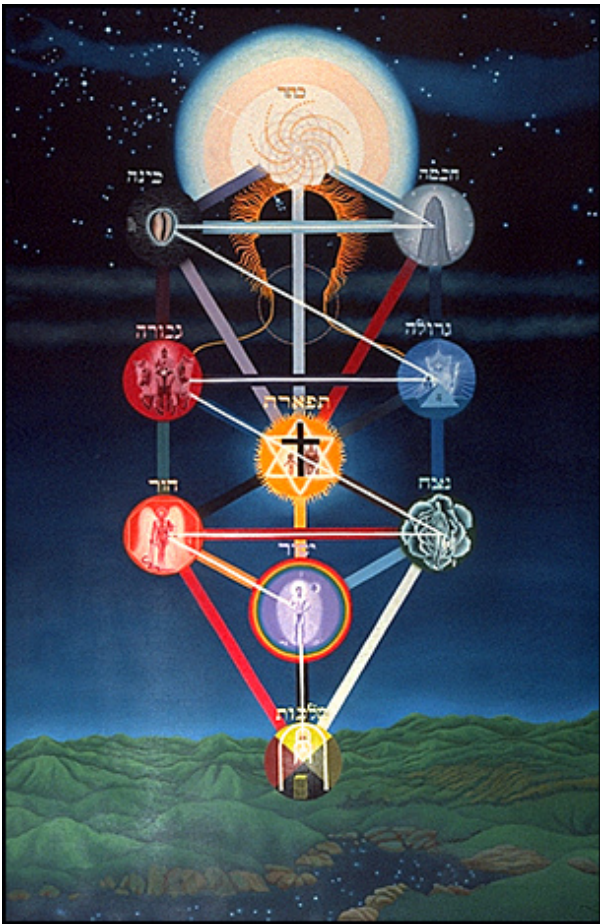
Božanstvom.

U knjizi Geneze čitamo, "U početku ELOHIM stvori...", iz Vječnog carstva tri niža svijeta sa vremenom i prostorom. Prvo je nastao Beriah. Stvarao ga je sedam dana i odvojio ga je od Božanskog svijeta, a zatim ga ispunio različitim bićima. Zadnje biće koje je stvorio je drugi Adam ili kako spisi kažu "onaj koji je nastao nakon Naše sličnosti". Na zadnji dan Stvaranja Kozmičkog svijeta Beriah ELOHIM je počnuo.

Treći svijet poznat u kabali se zove Jecirah a riječ znači "oblikovati, formirati". U Genezi 2:6 JAHVE-ELOHIM ili Milosrdni i Pravedni Bog uobličio "ha Adama", čovjeka, iz prašine (astralne tvari i dahne mu u nosnice život duše. Iz Adama izdvoji Evu, dva pola, muško i žensko i nastani ih u Rajskom vrtu Eden (u Jecirahu, astralni svijet) podarivši im slobodnu volju. Tradicija kaže da samo čovjek ima slobodnu volju jer je stvoren na sliku i priliku Boga. Međutim sa slobodnom voljom proizlazi izbor a otud i posljedice. Ovaj zakon se manifestirao nakon što nisu poslušali zapovjed da ne jedu sa Drveta Znanja. Kad su Adam i Eva pojeli jabuku došli su u posjed Kreativnog Znanja i njegove ogromne moći da čine dobro i zlo. To im je dalo pristup Drvetu Života i ulaz u najviše svjetove. Ovo je potvrđeno u Genezi 3:22 kad JAHVE-ELOHIM govori čovjeku i ženi da su postali "slični nama - znajući dobro i zlo!" Da ne bi sada pružio ruku, ubrao sa Drveta Života pa pojeo i živio vječno (jer u tom stanju neodgovornosti može biti opasan za cijelo postojanje)! Zato ga JAHVE-ELOHIM, istjera iz vrta Edenskog dolje u četvrti svijet Azijah (Fizički svijet) te mu da odjeću (Post. 3:21) od kože (fizička tijela) koja inkarnirane duše nose do dan danas. Četiri rijeke koje su tekle iz Edena predstavljaju četiri principa: emanaciju, stvaranje, oblikovanje i akciju u fizičkom svijetu.

Deset božanskih kvaliteta Adama Kadmona (Kozmičkog čovjeka, Kozmičke svijesti) prikazano je u obliku deset Sefirota.

Keter - kruna
Hokmah - mudrost
Binah - razumijevanje (Saturn)
Hesed - milost (Jupiter)
Geburah - strogost ili pravda (Mars)
Tifaret - ljepota (Sunce)
Necah - pobjeda (Venera)
Hod - blještavilo (Merkur)
Jesod - temelj (Mjesec)
Malkut - kraljevstvo (Zemlja)

Slika predstavlja Drvo Života sa Sefirotima. Gornji prvi krug je Keter; u drugom redu je Binah (lijevo) i Hokmah (desno), u trećem redu je Geburah i Hesed, u četvrtom je Tifaret, u petom je Hod i Necah, u šestom Jesod i u šestom najdonjem redu je Malkut. Likovi unutar krugova su arhetipovi odnosno Sefirota.

Drvo Života

Samo Drvo Života sa Sefirotima i stazama koje ih povezuju čine Jakovljeve ljestve (Post. 28:12) koje vode u nebo i koje daju čovječanstvu mogućnost da se uzdigne u viša stanja svijesti. Tradicija kaže da jedino čovječanstvo ima pristup svim nivoima. Čovjek je odraz ili ogledalo Univerzuma. Stvoren je na sliku Boga jer ima adekvatna četiri nivoa bića a to su duh (volja), mentalno tijelo (intelekt), astralno ili osjećajno tijelo (emocije) i fizičko tijelo.

Božanska iskra (volja)

Duh, mentalno tijelo (intelekt)

Psiha, astralno tijelo (emocije)

Fizičko tijelo

Tako je Drvo Života istovremeno shematski prikaz i Univerzuma i čovjeka. Pomoću njega se mogu objasniti složeni psihofizički mehanizmi u čovjeku kao što su svijest, podsvijest i nesvjesno, aktivne i pasivne osobine duše te nivo tijela, ega (osjećanja, misli i akcije) i duha (čiste svijesti).